

A mérnöki hivatás: kihívás és tekintély.

Kornyik Kálmán, mérnök és vállalkozó, tavaly végzett Sopronban, a faipari mérnöki szak levelező tagozatán. Épületasztalos szakmunkásként, jelentős szakmai tapasztalattal és nagy várakozással érkezett Sopronba. Vajon mennyire teljesedtek be ezek a várakozások?

Miért döntöttél úgy, hogy faipari mérnökhallgató leszel?

Az édesapám és az ő apja is asztalosként tevékenykedik a mai napig úgy, mint családom több tagja is. Sok mindent tanultam tőlük úgy, mint szolnoki ÉPFA-s tanáraimtól és oktatóimtól, de az életben való boldoguláshoz több kellett. A szakmunkás iskolában és az ablakgyártói tevékenységem során több faipari mérnökkel kerültem kapcsolatba. Az a szakmai tudás, fegyelem és példamutató viselkedés, amelyet a faipari mérnökök tanúsítottak, egy hatalmas érzést váltott ki belőlem, hogy én is ilyen szakember akarok lenni. Ez a mély meggyőződés irányította figyelmemet és érdeklődésemet a faipari mérnöki szakra.

Azt kaptad Sopronban, amire számítottál?

Amire számítottam, azt teljes mértékben megkaptam, de mint minden képzésben, vannak apró fejlesztendő részek, melyekben szeretnék szerény személyemmel is segídekezni. Örömmel értesültem róla, követtem figyelemmel, sőt tanácsokkal is segítettem azokat a lépéseket, amik mostanában a mérnöki tantervek megújításában történtek a Karon.

Mennyire volt nehéz elvégezni a faipari mérnöki szakot?

A faipari mérnöki szak még mindig őrzi egyediségét és tekintélyét a mérnöki szakok között. Egy ilyen presztízzsel bíró intézmény nem engedheti meg magának azt a luxust, hogy engedjen a követelményekből. Az egyértelmű válaszom az, hogy igen, nehéz volt, de nem bánom, sőt örülök neki, hogy ilyen kemény küzdelmek árán kaphattam meg jelen pillanatban is erősnek számító diplomámat.

Mi volt a benyomásod a soproni diákéletéről?

A selmeci diákhagyományokat megélve olyan baráti kapcsolatokra tettem szert, melyek a nagybetűs életben is ugyanolyan erősek és elnyűhetetlenek, mint diákéveimben. Részesének lenni egy olyan ELIT közösségnek, mint a soproni testvériség, a legfelelőbb érzés, amit csak nagyon kevesen tapasztalhatnak meg. Hálát adok a sorsnak és megbecsülve köszönöm, hogy én is tagja lehettem és lehetek, és minden embertársamnak kívánom, hogy megélje ezt a csodálatos érzést.

Mit jelent a számodra, hogy faipari mérnök lettél?

Lehetőséget!!! Lehetőséget arra, hogy bizonyítsak hazámnak, családomnak, barátaimnak, hőn szeretett szakmámnak, az Alma Maternek, de legfőképpen magamnak, hogy az élet nevű versenyben dobogós helyezést elérve életemet és a szakmai fejlődésemet segítők táborát biztosítsam arról, hogy amit tesznek, az kiváló.

Milyen tanácsokat adnál a jelenlegi hallgatóknak?

Mindent, amit csak lehet, tanuljanak meg a lehetőségeikhez mérten. Érdeklődjenek a szakma új és modern dolgai iránt, de ne hagyják elveszni a múlt csodálatos teljesítményeit. Legyenek nyitottak és befogadóképesek az újra. Ne sajnálják az időt a tanulásra, mert az előbb fog hasznot hozni, mint azt gondolnák. A legfontosabb az, hogy legyenek segítőkészek társaik iránt és tartsanak össze, mint egy nagy család, mert egységben az erő.

Mik a további terveid?

Jelenleg közgazdászoknak tanulok vállalkozásfejlesztési szakon, melyet 2 éven belül szeretnék elvégezni. Szakdolgozatom témájához kapcsolódva egy programozói okj-s képzést fogok elvégezni, melyhez már csak 2 vizsga szükséges. A közgazdasági egyetem végeztével a Cziráki József doktori iskola „informatika a faiparban” nevű program keretén belül szeretnék egy minden faipari mérnököt megsegítő dolgot létrehozni. Továbbiakban újonnan alakult vállalkozásomat folyamatosan fogom fejleszteni.